

50 Ft

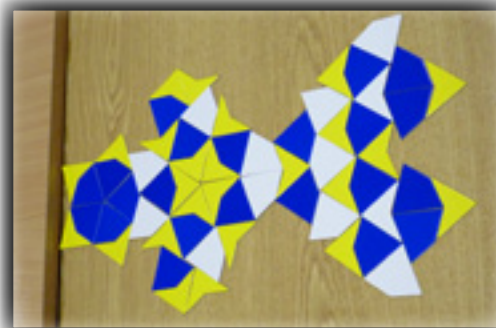
SZÓVALMÁS

A SZIG diáklapja

2010/II. szám

NYÁRVALOMBÓL:
SZALAGAVATÓ
INTERJÚK
FACEBOOK
KARÁCSONY
MEGASZTÁR - X-FAKTOR

**Nyílt nap
2010 november 19.**

Kedves Olvasó!

Az első havazások, a bevásárlóközpontok zsúfoltsága és a adventi koszorún égő gyertyák mind-mind jelzik, hogy megállíthatatlanul közeledik a szeretet ünnepe, a Karácsony,

Itt az Istvánban a szalagavató után elkezdődött a hagyományos karácsonyi programok szervezése: Karácsonyi koncert, idegen nyelvi éneklés, ajándékkészítés. Ennek az izgalmas várkozás jegyében sikerült nekünk is elkészítenünk karácsonyi lapunkat.

Ez, a közel egy hónap alatt elkészülő szám igazi csapatmunka formálta a szerkesztőséget. Az idő rövidege ellenére sikerült változatos témákat találjunk a megszokott beszámolókat és rovatokat mellett. Így olvashattok a Facebookról, Megasztárról és az X-faktorról valamint az ajándékkészítésről is.

Zárásképp az egész szerkesztőség Boldog Karácsonyt kíván minden kedves Olvasónak!

Szabí

Vartalom

Hírek	4
Szalagavató	6
Öko-oldal	10
Alkotósarok	12
Interjúk	14
Facebook	17
Karácsony	19
Ajánlók	21
Megasztár	28
X-faktor	30

E-mail: szovalmas@gmail.com

Szerkesztőségi tagok: Babus Réka, Bacsa Zoltán, Berecz Dalma, Béres Krisztina, Bódi Zsófia, Civan Deniz, Cui Zsófia, Dénes Dorottya, Hodula Máté, Merényi András, Molnár Anna, Róka Luca, Szakony Krisztina, Szilvási Réka, Uhrin Eszter, Varga Eszter, Ying Esther

Tördelés: Berezvai Szabolcs

Szakkörvezetők: Borosné Jakab Edit, Horváth Dóra, Berezvai Szabolcs

Felelős kiadó: Lázár Tibor igazgató úr

Köszönjük a képeket Bacsa Zoltánnak és Osztrovszky Zsoltnak!

Foci bajnokság

Előző lapzártánkkor még volt hátra egy-két meccs az őszi fordulóból, így nem tudtunk eredményeket közölni. Az első csoportban azonban 10.E-9.C meccs még nem került lejátszásra, vagy legalábbis az eredményét még nem tették közzé. A 9.D-10.C meccset pedig a 9.D nyerte 3:0-ra, mivel az ellenfél nem jelent meg.

I. csoport 9.-10. évfolyam

10.E-9.D	1:0
9.A-10.C	7:1
9.E-10.B	3:8
10.A-9.B	3:6
9.C-10.C	3:0
9.A-10.E	3:7
9.B-10.B	0:3
9.E-10.A	0:3
9.D-9.C	3:0
10.C-10.E	6:0
10.B-10.A	5:3
9.B-9.E	2:12

András

II. csoport 11.-13. évfolyam

12.B-11.E	1:5
12.E-11.B	3:0
12.A-11.C	5:2
12.B-11.B	5:0
13.E-11.C	1:3
12.A-12.C	4:4
12.E-12.B	1:1
11.A-11.E	0:1
12.A-13.E	5:0
12.C-11.C	0:3
12.B-11.E	0:3
11.B-11.E	3:4
11.B-11.A	0:6
12.E-11.A	3:1

IDB pontverseny állás

Az idei évben az IDB új pontversenyt hirdetett az osztályok közt, melynek során a tanulmányi eredmények, a versenyeredmények és a közösségi tevékenység szerint is értékelik az osztályokat. Az egyes kategóriákban szerzett eredményeket az összegzik és ennek alapján kerül ki az győztes osztály. Most, az első pár hónap pontjait összegezve az alábbi módon alakult az élemezőny:

1. hely	9.a	15 pont
2. hely	9.d	12 pont
3. hely	12.e	10 pont
4. hely	9.b	8 pont
5. hely	9.c, 9.e	4 pont

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3 Első tanítási nap	4	5 Osztályozó vizsgák	6 O.V.	7 O.V. Filmklub	8	9
10	11	12	13	14 I. félév vége	15	16
17	18	19	20	21 Felvételi	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31 Sízünet						

Február

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1 Sízünet	2 Sízünet	3 Sízünet	4 Sízünet	5	6
7	8	9	10	11 Filmklub	12	13
14	15 Felvételi határidő	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25 Megemlékezés	26	27
28						

Gólya szemmel nézve...

Bár két főiskolás unokatestvérem van, még sosem voltam szalagavatón. Ezért amikor kiderült, hogy az újságíró-kör tagjaként részt vehetek rajta, egyfajta várakozás volt bennem, vajon milyen is egy ilyen? Mikor beléptem a Syma csarnokba, szinte hanyatlóként az a mennyiségű ember, aki a szalagtűzésre érkezett. A végzős diákok számbavételezése után – figyelembe véve a tanári kart, a végzősök hozzátartozóit valamint az istvános diákokat – összeállt a „massza”. Mindazonáltal első pillantásra úgy tűnt, mintha a tribünön szurkoló tömeg ülne és arra várna, hogy elkezdődjön a kosár- kézi- vagy röplabda meccs (megállapítható, hogy a Syma csarnok nem tartozik a legmeghittebb helyek közé).

Miután már sehol nem volt hely, felmászunk a kakasülőre, és vártuk, mi fog történni. És elkezdődött...

Rövid beszédek után (igazgató, szülői válszalmány) következett az avatás. Először az igazgató úrnak és az igazgatóhelyetteseknek tüzték fel a szalagot, majd a végzős osztályok külön-külön felvonulva az alattuk járó évfolyamok által lettek „felszalagozva”. Az osztálynévsor felolvasása közben egy-egy lelkes családtag erősen focimeccset idéző dudálást hallatott – ez az összhatást egy kicsit zavarta.

Miután minden végzős osztályra feltűzték a szalagot, elkezdődtek a táncok. Elsőként a tanári kar lépett a porondra (ilyet se láttam még: igazgató úr lila öltönyben, Boros tanárnő napszemüvegben mélyvörös ajkakkal és, mint valamennyi tanárnő, rövid szoknyában). Abszolút sikert arattak a jelenlévő szülők és diákok körében.

(A hétköznapiokon valószínűleg nem fogunk ilyet látni.)

Ez után következett a végzősök tánca és osztályvideója. Hirtelen eszembe jutott, vajon mi járhat a fejükben nézve a régi felvételeket. Mennyi minden történt az elmúlt öt, illetve hat év alatt. Jó és rosszabb napok, kellemes és kevésbé kellemes élmények, mindaz, ami őket egymáshoz és az István Gimnáziumhoz köti. Ez azonban ott és akkor nem derült ki, hiszen az össz-

kép alapján a végzősök felszabadulnak és vidámnak tűntek (talán a szalagavató utáni after party-ra gondolva).

Sokféle táncot láthattunk: szving, kalózmatróz, a Hair zenéire épülő mozgalmas tánc és még sorolhatnám. A legeslegszebb viszont a legvégén lévő keringő volt, a gyönyörű fehér ruhába öltözött lányokkal, és a frakkot viselő fiúkkal.

A szalagavató alatt belegondoltam, milyen lesz az, amikor majd mi állunk ott végzősként, de ezt egyelőre még nem tudom elképzelni és nem is akarom, mert fogalmam sincs, hogy hogyan fogom ezeket a táncokat megtanulni...

Réka

Öregdiákként újraélve...

„Sosem lesz többé rajtam ilyen gyönyörű ruha” – gondoltam akkor. „Többé sosem lesz ilyen az életemben” – tettem hozzá utána magamban. Mégis, minden évben eljön ez a novemberi nap, amikor minden öregdiák és nem érettségiző alsóéves szeretne részt venni az iskola egyik legszórakoztatóbb, de még inkább legfelemelőbb ünnepélyén, a szalagavatón.

Idén is így történt; a szalagtűzés pillanata ismét összekovácsolta az Istvánosokat, legyenek bár idősek vagy fiatalok, érettségizettek vagy sem. S talán állíthatom, hogy az idén érettségizőkkel is ugyanez történt: ilyenkor mindenki szereti, bátorítja, dicséri a másikat – egyszerűen igazi egység alakul ki az osztálytársak között.

Ám ez az egység nemcsak a tanulók körét érintette – megmutatkozott az ideai tanártáncban, melyet talán még sosem fogadott akkora ováció, mint ebben az évben. Nem is tudom, mi történhetett – talán a rock'n'roll korszak színescsillogós öltöneyei és pörgős szoknyái is hozzájárultak, de alig akartunk hinni a szemünknek, amikor tanárainkat önfelédtt rockizás közben láthattuk. A SYMA csarnok háttérzűzaitől pedig még azt is megtudtuk, hogy nemcsak a végzősök privilégiuma a tánc előtti izgalom.

A tanártáncot követően a végzősök mutatták be táncukat. Az a-sok kalózos-matrózós tánca, a b-sek swinge, a c-sek Hair feldolgozása és az e-sek tangója mind-mind lehetőség volt arra,

hogy megmutassák, mit tudnak együtt alkotni. A táncokat megelőző osztályvideók is azt bizonyították, hogy az 5-6 éve bejövő gyerekekből mára egy összetartó közösség formálódott. Látva a videókat – az egész estét átható nosztalgikus hangulat hatására – meghatódva gondoltunk vissza a mi szalagavatónkra: az izgatott készülődésre, a táncpróbákra, az utolsó év felejthetetlen pillanataira.

Merengésünket a lánytáncot követő taps szakította félbe, tudtuk, hogy most következik az est fénypontja: a keringő. A gyönyörű ruhákban megjelenő lányok, és az elegáns fiúk látványa egyet jelentett mindenki számára: felnőttek. Igen, a csetlő-botló gólyákból érett nők és férfiak lettek, elérkeztek gyermekkoruk végéhez, mikor a védelmet jelentő gyermeki és az irányt mutató iskolai léttől búcsúzniuk kell. A szalag nemcsak kitüntetés, teherként nyomja a vállakat: pár hónap, pár hét, pár nap és vége, volt és nincs... – utána már csak egy gyönyörű emlékké válik minden.

Nincs más hátra, mint az igazgató úr szavaival zárni beszámolómat: „Ide bekerülni annak idején, nehéz volt; megmaradni még nehezebb. A teljes érettségi előtti finisben pedig még van közös dolgunk, de a nagy mű már majdnem készen áll.” Tehát már nincs messze a vége, de láthatjátok, érettségizők, az utolsó év egy „nagy mű” – elrontani nem lehet.

Dóri & Szabi

Interjú egy végzőssel

Mihályi Petra 13. e-s lányt faggatom a szalagavatóval kapcsolatban. Már ismerem a Deákavatóról, így viszonylag bátran teszem fel kérdéseimet. Most is rohan, de azért szorított nekem egy kis időt.

Hogy érezted magad szombaton? Milyen érzés volt, hogy annyi ember előtt kellett szerepelnetek? Gondolom, izgultál egy kicsit.

A szalagavatót rengeteg fárasztó és felesleges vita, sok készülés, rohangálás előzte meg. Mire eljött a nagy nap, már annyira fáradt voltam, hogy energiám se nagyon volt izgulni, inkább úgy álltam hozzá, hogy a táncokat úgyis elég jól megtanultuk, ha egy-két hiba becsúszik, nem számít, nem vagyunk táncosok, az a fontos, hogy jól érezzük magunkat. De persze nem mindenkire hat ugyanúgy egy ilyen szituáció, voltak osztálytársaim, akik nagyon izgultak (sokszor pont azok, akik a legjobban tudták a táncokat, akiknek a legjobb a mozgásuk), és hallottam egy ilyen megjegyzést is, hogy „Elfelejtettem az egész táncot, nem emlékszem a lépésekre!”. De szerintem, mikor a zene elkezdődött, már mindenki megnyugodott.

A táncokat közösen kellett kiválaszتانotok. De tényleg mindenkinek tetszett a tangó ötlete, vagy a többség döntött? Honnan jött az ötlet, hogy ezt választjátok?

Nálunk hatalmas vita volt a tánc kiválasztásából. Nagyon különös osztályunk van, nagyon sok különböző, kirívó egyéniséggel, és többen vannak olyanok, akik valamilyen módon kötődnek a különböző táncműfajokhoz. Ezzel szemben persze olyanok is vannak, akiknek a stílusához nem annyira áll közel a mozgásnak ez a típusa. Az osztály egy része (köztük én is) azt szeretete volna, hogy

olyan táncot mutassunk be, ami hangsúlyozza egy osztály közösségi jellegét, nem nagyon támogattuk a páros táncot, főleg, hogy nincs is ugyanannyi lány és fiú az osztályban. A társaság nagyobbik része viszont mindeképp latin táncot szeretett volna, így merült fel a tangó,

aminek hátulütője, hogy nehéz, és ráadásul erotikus tánc, ami így osztályon belül kicsit bizarrnak tűnt első hallásra. Több felmerülő ötletet az zárt ki, hogy az elmúlt 2-3 évben táncoltak már olyan műfajú táncot a végzős osztályok, sokat egyszerűen csak az, hogy az osztály jó része elvetette. Végül Hermes tanár úr segített a döntésben a tangópártiak mellé állva.

Mennyi időbe telt a táncok betanulása?

Az osztálytáncunkat már tavaly év végén kezdtük, mert a tangóban sok a bonyolultabb figura, a keringőt és a

lánytáncot viszont csak szeptember második hetében kezdtük. Ennek ellenére azt gondolom, ezek is elég jól sikerültek.

Úgy érzed, megérte így, hogy most majd hajtandod kell az érettségiig?

Eddig sem volt lehetőségünk linkeskedni, a tanárok jó része inkább csak az utolsó héten kímélt minket, bár tény, hogy most a téli szünetig kicsit nagyobb a hajtás, mint eddig volt.

Van, akiben felvetődik, hogy a Szalagavató mára már nem más csak pénzszórás, felvágás mások előtt. Te mit gondolsz erről?

Szerintem alapvetően egy szép hagyomány, olyan szerepet tölt be az életünkben, mint régen az „első bál”. Mindenki elegáns, mindenki szép, emelkedett a hangulat. Tény azonban, hogy sokan már nem a hagyományt tisztelik benne, vannak olyanok, akik számára tényleg csak magamutogatássá alacsonyodik a jelentősége.

Ha megkérdezhetem, mennyit költöttél a Szalagavatóra összesen? (ruha, táncórákból mennyi jut egy főre, stb.)

Ha nem haragszol, inkább általánosságban beszélnék. A fiúknak sem kevés az összeg, amennyire tudom, de korántsem olyan magas, mint nekünk, lányoknak: többnyire 100-150 ezer Ft az összeg, amiből egy szalagavató kijön, ez függ attól is, hogy az adott lány milyen táncokban vesz részt, mert alapvetően egyik sem kötelező. Van olyan osztálytársam, aki nem keringőzött, ami annyit jelent, hogy nem kellett ruhát kölcsönöznie és fehér magassarkút

vennie (a ruha átlagosan talán 20.000 forint, a cipő 2-4000 Ft, a keringő oktatását támogatja az iskola, az 1000 Ft volt így). Nyilván aki osztálytáncol, keringőzik, és részt vesz a lánytáncban is, annak a legmagasabb az összeg. A kisebb táncruhák általában 3-4000 Ft körül vannak, a táncoktatás is kb. ennyi (persze táncként...) de nem szabad megfélemlkezni a tűzőruháról sem, valamint a sminkes, a fodrász...

Szerinted, ahogy az osztályodban láttad, mennyire megterhelő ez az összeg a szülők számára?

Ez anyagi háttértől függ. Ahol a szülő egyedül neveli a gyermekét, vagy esetleg egyszerre két gyermek érettségizik (ilyen előfordulhat, ha például egy évvel fiatalabb testvér nem járt előkészítő évfolyamra), akkor nyilván nehezebb a szituáció. Biztos azonban, hogy a legtöbb szülőt nem érinti jól anyagilag a szalagavató, érdemes ilyen szempontból előre gondolkodni mindenkinek.

Mennyivel hozta közelebb hozzátok a búcsúzás szomorúságát a Szalagavató?

Szerintem leginkább azokon keresztül éreztük át, akik minket tűztek. Többségünket közeli barát, testvér, ismerős tűzte, ami nagyon megható tud lenni. A tűzés tulajdonképpen az ő búcsújuk tőlünk. Mi onnantól kezdve „hivatalosan” is végzős diákok vagyunk, az érettségire készülünk, ezt jelképezi a szalag. Az igazi búcsú majd a ballagás lesz, azt még azonban elég távolinak érezzük. Bár tudjuk, hogy az is eljön hamarosan.

Köszönöm az interjút!

Aktuális

A „Gondolkodj többet vásárolj kevesebbet” iskolai pályázatra több értékes munkával készültek a diákok. A pályamunkákból kiállítást rendezünk, amelyet december 8-tól megtekinthettek az első emeleten. A pályázat eredményhirdetésére december 15-én 13:30-kor a Díszteremben került sor.

Kiállítás

December 1-én volt az AIDS Világnapja. Iskolánk egy figyelemfelhívó kiállítás keretében emlékezett meg e napról.

Komposztálás

Ezzel a módszerrel rengeteg szemetet használhatunk fel hasznosan. Az összes szemet többsége és a konyhai szemet nagyrészt szerves anyagokból áll. Pl.: tojáshéj, répa- krumpli héj stb.

Ezeket egy nagy tartóban kell tárolni, és gyorsan maguktól átalakulnak, lebomlanak hasznos anyagokká. Ezt 8-9 hónap múlva ki kell önteni, és humuszban NEM szegény földet kapunk. Miközben öntjük, a rovarokat vissza kell tenni a tárolóba, komposztálóba, hogy továbbra is dolgozzanak. Ezt a földet pedig a virágok egyenesen imádni fogják.

Nedvesség tartalom: A komposztot, ne hagyjátok túl szárazon, de túl nedvesen se. A szárazság nem olyan kedvező a baktériumok és egyéb bomlás elősegítő szervezetek számára, de a túl sok víz ezek elszaporodásához vezet, ami szintén nem jó más élőlényeknek. Ezt egy egyszerű markolással el lehet dönteni. Fogsz a komposztból egy maroknyit és összenyomod. Ha szétmorzsolódik, nem jó, de ha túl összetapad az sem hasznos. A kettő között kell lennie.

Egyéb: Húsokat, ürülékkel ne dobjunk bele, mert odavonzza a nem kívánatos állatokat (patkányok, egerek)

Garaba Flórián 7.b

Október végén a 7. b osztályosok segítségével komposztáló készült az iskolaudvaron a teniszpálya mögött. Ide kerültek ide a lehullott falevelek és az egyéb kerti hulladékok!

Szelektív hulladékgyűjtés

Iskolánkban szeretnénk bevezetni a szelektív hulladékgyűjtést. Első lépésként a papírhulladék szelektív gyűjtését szervezzük meg. A folyosókra kihelyezett papírkarton dobozokba lehet elhelyezni csakis a megfelelő hulladékokat. Az alábbi táblázat segítséget nyújt nektek ebben.

A hulladékgyűjtő kartondobozok újrahasznosított papírból készültek és a Danone cég biztosította számunkra. Kérünk benneteket, csak a leírásban szerepelő papírhulladékot helyezétek a gyűjtőbe és vigyázzatok a kartondobozok épségére. Az összegyűjtött papírok az átvevőhelyre kerülnek.

Szelektíven gyűjthető

- újságpapír
- prospektus
- kartondoboz
- papírzacskó

Szelektíven nem gyűjthető

- használt szalvéta, zsebkendő
- italos kartondoboz
- papírpohár
- zsíros, olajos papír
- indigópapír
- műanyag borítású papír
- ragasztószalag, kapcsok

Madarász szakkör

A madarász szakkör az idén jött létre Lehr-Balló Máté tanár úr vezetésével. A szakkör lényege, hogy megismerkedjünk a Föld tollas barátaival, azok életével, felépítésével.

Csak beszélgetni szoktunk?

Részen igen, részben nem. Szakkörön (péntek 14:30-15:30) beszélgetünk a madarokról, illetve madarászok által készített filmeket nézünk, elemzünk (s közben okosodunk). Másrészt terepmunkára járunk.

Hogy hogyan oldjuk meg a terepmunkát?

Egyszerűen. Szinte minden hónapban elmegyünk kirándulni vagy az MME (Magyar Madártani Egyesület) által szervezett programra: a Naplás-tónál madármegfigyelésre, a Tatai Vadlúdsokadalomra...

És mit csinálunk a terepmunkán?

Kirándulások során megfigyeljük a madarokat, és szakkönyvekből azonosítjuk őket, beszélgetünk róluk. Szervezett programokon legtöbbször túrázunk, később különböző előadások vannak és gyakran madarászni is lehet.

A szakkörhöz tartozik még, hogy az udvar területén madarodúkat helyeztünk ki, amiket hetente ellenőrzünk. A szakkörre mindenkit szeretettel várunk!

81-es trolibusz

A busz a végállomáson várakozott. Sokan voltak már rajta. Egyetlen szabad hely lett volna, egy idős, virágos ruhás asszony mellett, belül.

A nő mellett egy fiatal lány ácsorgott, haja, körme, ruhája is fekete, zenét hallgatott. A vállán iskolatáska, a kezében tornafelszerelés.

Belépett a buszba egy másik öreg hölgy. A virágos ruhás beljebb csúszott, ő pedig helyet foglalt. A busz elindult.

A következő megállónál sokan leszálltak, minden álló talált székelt magának. A nénik beszélgetni kezdtek.

A harmadik megállónál egyetlen utas szállt föl, 90 év körüli, szatyrot cipelt. Az emberek kibámultak az ablakon.

A fekete ruhás lány kivette az egyik füléből a fülhallgatót, és felállt.

- Le tetszik ülni? – kérdezte, és mosolygott.

- Köszönöm, kedves. – és visszamosolygott.

Negyedszerre is voltak idősek a felszállók között. Egy néni végigsétált a buszon Mindenholnan ez hallatszott:

- Le tetszik ülni?

- Nem kéri a helyemet?

- Tessék, üljön csak le!

Egy gimnazista korú, fültágítós, zselézett hajú fiú fölállt. A nő pedig leült a helyére.

Anna

Mese fa

Végy egy mesekosarat,
Tedd bele az álmaidat.
Keverd őket jobbra-balra,
Színezd, ahogy kedved tartja.

Szórd bele a jókedvedet,
Meríts ki sok-sok ötletet.
S míg elrobog az álmovonat,
Addig kész is a mesefonat.

Deniz & Réka

Hosszúhajú szépszemű

Hideg volt aznap. Az aluljáróban tömeg. Nézelődött, és próbált utat törni magának a nyüzsgő emberfolyóban. És akkor meglátta.

Összetűzött újságpapírokon ült, pokróccal meg ócska ruhával próbálta védeni magát a hideg ellen. Bizonyára kukázta őket. Előtte üres koldulótálka. Cigarettafüst és pálinkaszag lengte körül. Húsz éves sem lehetett.

Az a fajta volt, aki mellett csak úgy elmegy az ember. Első látásra nem szép, ráadásul hajléktalan. Se nem barna, se nem fekete haja a lába mellett kigyózott a térdéig. Valószínűleg kevés a pénze fodrászra, és éles ollója sincs. Hiába próbálta a fején a csomós, göndör fürtöket kötött sál alá gyömöszölni, azok mindig kikandikáltak alóla. A bőre barna, piszkos, a foga megsárgult. Cigány.

De amikor félredöntötte a fejét, az a nem egészen szabályos arc, a sűrű szemöldökkel, gyermek, rózsaszín szájjal egészen gyönyörűnek, varázslatosnak tetszett.

Megérezhette, hogy figyelik, mert felegyenesedett. Majd rávillantotta azokat a nagy, sötét szemeket, csak egyetlen pillanatra, és mégis, rengeteg érzés suhant át a szíven tőle. Tisztaság és szenvedést sugallt.

Aztán egy férfi lépett hozzá, és beszélni kezdett vele, a lány pedig eleinte bizonytalanul válaszolt. Végül megégyeztek.

-A kis... A kis... - Végül a dolgára ment.

Átment az aluljárón, és befordult az áruház irányába. A nyaralásra kellett beszereznie egyet s mást. Körben végig reklámplakátok díszeltek. Nem szentelt nekik sok figyelmet. Az egyik azonban egy nagyon hosszú hajú lányt ábrázolt.

„De szép az a lány!” – gondolta. – „Olyan ismerős... Mintha már találkoztam volna vele... Biztosan beszélünk is. A hangja olyan tisztán, mélyen csengett... Talán csak képzelődöm!”

Anna

Vers a művészetről

Hogy mivel is kezdjem,
Én azt nem tudom.
Leírnám érzéseim,
Álmaim, haragom.

Leírnék hosszú, terjengős sorokat,
Írnék szebbnél is szebb cifra szavakat.
Írnék régmúlt emlékekről,
Írnék arany naplementékről,
Írnék a jövőről és a napkeltéről...
De minek? - még több tízezret megélek.
Írnék mosolyokról,
Pislákoló csillagaimról,
Írnék viharokról, elfojtott villámokról,
Tán még száraz esőről is...
Hogy ezt csak elgondoltam,
egy lapot teleírtam.
Van egy másik fele.

Anna

Az iskolapszichológusokat kérdeztük

Idén szeptembertől a tehetségfejlesztés keretein belül elindult az iskolapszichológiai szolgálat is. A pszichológusok fő feladata, a diákok teljesítmény-problémáival, pályaválasztási bizonytalanságaival, érzelmi válságaival, beilleszkedési nehézségeikkel, különböző kapcsolati problémáikkal kapcsolatos tanácsadás. Ez hatalmas lehetőséget és segítséget jelent a diákok számára, így mindenkit arra buzdítunk: Éljetek ezzel a lehetőséggel! A következő pár sorban az iskolánkban dolgozó két pszichológushölgyet Zentai Anitát és Pápay Nikolettet kérdeztük munkájukról.

Dodó.: Miért választotta ezt a pályát?

Zentai Anita: Amikor én gyerek voltam, akkor volt egy újság, a Pajtás, ami szerintem a ti gyerekkorotokban már nem létezett, és ott egy Lux Elvira nevű pszichológus adott tanácsokat tinédzsereknek, és nagyon tetszett, ahogyan ezt tette. Ez volt az első indok, de akkor még csak 6-7.-es lehettem. Aztán később... egyszerűen csak érdekelték az emberek, és az ismerőseim is sokszor fordultak hozzám segítségért, tanácsért, vagy csak azért, hogy hallgassam meg őket, és én ezt nagyon szívesen megtettem. Ezért úgy éreztem, nekem ez jól menne. Motivált az is, hogy akkor még nagyon nehéz volt bekerülni az egyetemre. Csak két helyen oktatták, tízszeres túljelentkezés volt, így igazi kihívást jelentett. A tanáraim nagyon elneveztek, talán ez is közrejátszott a döntésemben. Élő pszichológust addig nem

láttam, sőt abban a kisvárosban ahol én éltem, egyáltalán nem volt pszichológus.

D.: Milyen fajta problémákkal fordultak eddig ön-höz iskolánkban a diákok?

Z.A.: Elsősorban családi problémákkal; ott-hon nincsenek rendben a dolgok, nem hallgatják meg egymást a családtagok, nincs idejük a szülőknek foglalkozni a gyerekekkel. Pályaválasztással kapcsolatos kérdésekkel is többen érkeztek. Jöttek szülők is tanulási problémákkal; a gyerekük nem akar tanulni, vagy nagyon fél a dolgozatoktól, érettségítől, azoktól a helyzetektől, amikor valamilyen teljesítményt kell produkálnia. Volt tehetséggondozással kapcsolatos megkeresés, és volt olyan is, hogy valaki csak azért keresett fel, hogy az emberekről, az élet dolgairól beszéljünk.

D.: Általában kik és milyen problémákkal kereshetik fel az iskolapszichológust?

Z.A.: Diák, szülő és tanár egyaránt jöhet hozzánk. A szülőket és tanárokat az iskolával kapcsolatos problémáik megoldásában tudjuk segíteni, a diákok viszont jóformán bármivel jöhetnek – és jönnek is. Jöhet hozzánk az, aki úgy érzi, komoly bajban van, de jöhet az is, aki nem. Nehézségei mindenkinek adódnak olykor – egy beszélgetés és az a fajta figyelem, amit mi nyújtani tudunk, segíthet abban, hogy a hozzánk forduló rendezni tudja a gondolatait és tisztábban lássa a helyzetét.

D.: Mennyi ideig szokott tartani egy beszélgetés?

Z.A.: Általában kb. 50 perc, de én nem szoktam ehhez mereven ragaszkodni, rendszerint túllépjük az időt. Hogy ezt

mennyire tehetjük meg, leginkább attól függ, hogy a következő órára adtam-e ki valakinek időpontot.

D.: Egy ember hányszor keresheti fel az iskolapszichológust?

Z.A.: Öt alkalom általában elég. Ha az illető maga úgy gondolja, hogy szívesen járna huzamosabb ideig ilyen jellegű beszélgetésre, akkor segítünk neki iskolán kívül ilyen lehetőséget találni. De ez is egy rugalmas szabály. Előfordulhat, hogy valakit öt alkalomnál többször is fogadunk, amennyiben úgy ítéljük meg, hogy nincs szüksége szakpszichológusi segítségre (tehát arra, hogy máshoz irányítsuk), viszont jót tenne neki még néhány beszélgetés.

Dodó.: Miért választotta ezt a pályát?

Pápay Nikolett.: Nekem az első diplomám nem pszichológus, tanár is vagyok. Van egy francia-filozófia szakos diplomám. Miután a diplomát megszereztem, úgy éreztem, ezek túl elvont dolgok, mármint ami a filozófiát illeti. Nagyon szeretnék a gyakorlatban dolgozni, emberekkel foglalkozni, segíteni nekik. Úgyhogy ez már egy másoddiplomás döntés volt, de míg tanultam, minden percét kiélveztem, és kisgyerekes anyukaként szereztem a pszichológia diplomát.

D.: Milyen problémákkal fordultak eddig ön-höz a diákok iskolánkban?

P.N.: Viszonylag sokan megkerestek annak ellenére, hogy csak pár hónapja vagyok itt. Volt, aki csak leszaladt beszélgetni, hogy tanácsot kérjen a tanulási nehézségeire. Volt olyan, aki az érettségi miatt időbeosztásban kért segítséget. Vannak olyanok, akiknél családi probléma van a háttérben, és erre keresünk megoldást, hogy az iskolában ne érződjön. Van,

akinek súlyosabb problémái vannak, például nagyon szorong, amikor már egy kicsit az iskolapszichológia kompetencia határát súrolja a probléma. Ilyen esetben odairányítom az illetőt arra a helyre, ahol megfelelő segítséget tud kapni. Súlyosabb esetek hosszabb terápiát igényelnek.

D.: Általában kik és milyen problémával kereshetik fel az iskolapszichológust?

P.N.: Már eddig is sokféle problémával kerestek meg. Én azt mondom, bátran jöjjen mindenki, akkor is, ha csak egy kérdése van, vagy felmerült valami a fejében, és nincs kivel megbeszélnie. Ha súlyosabb problémája van, akkor feltétlen jöjjen. A saját érde-

ke, hogy ezt megbeszéljük, ezen dolgozzon, ne hasson ki a mindennapjaira. Lehet jönni párkapcsolati, tanulási, családi problémákkal. Én azt gondolom, hogy minden-

képpen érdemes jönni, mert ha egy-két beszélgetés feloldja ezt, akkor jó. De ha nem, akkor segíték az iskolán kívül keresni egy embert, aki tudna segíteni.

D.: Mennyi ideig szokott tartani egy beszélgetés?

P.N.: Kezdetben én 60 percet mondtam mindenkinek, tudniillik én a meddősségi centrumon kívül még dolgozok otthon is magánpraxisban, és ott egy órák szokott lenni a beszélgetés. Itt azt látom, hogy nagyon-nagyon sok idő 60 perc, és nagyon sokan szeretnének jönni, ezért 45 percben próbálom most meghatározni. Indítanánk relaxációs kiscsoportot Anitával, a másik pszicho-

lógussal, ahova önként lehet jelentkezni, ha valakit érdekelnek a relaxációs módszerek, és az önismeret is. Illetve meghívásos alapon is, hiszen sok osztályban jártunk, majdnem mindegyikben, és ha látunk problémás eseteket, ahol jót tenne ez a csoport, akkor meg fogjuk őket hívni. Természetesen nem lesz kötelező.

D.: Ez nagyon jól hangzik! Egy ember hányszor keresheti fel az iskolapszichológust?

P.N.: Én most azt látom, hogy van olyan eset, aki egy-két alkalomból feltöltődik, megoldódik a problémája, kap egy kis támogatást, és már jó. De már egy közepsúlyos esetenél is én már 4-5

„Nagyon szeretnék a gyakorlatban dolgozni, emberekkel foglalkozni, segíteni nekik.”

alkalmat mondanék. A pszichológia egy sokkal lassabb folyamat, mint mondjuk egy orvosi beavatkozás, idő kell, hogy a változás beinduljon. Épp ezért 4-5 alkalom. Lehetne hosszabb is, csak az iskolában van egy határ, amihez mi kötve vagyunk. 4-5 alkalom 1,5 hónapra elosztva, és akkor hetente jön az illető, ami alatt már tartós változást lehet előidézni.

D.: Köszönöm az interjút!

Dodó

Facebook

Korunk népbetegségévé nőtte ki magát a Facebook. Akár így is kezdődhetne egy, a témával tudományosan foglalkozó írás, de egy picit talán túl szakszerűen hangzik. Pedig igaz! De vajon jó-e, ha minden időnkét az tölti ki, hogy a gép előtt ülve várjuk barátaink bejelentkezését – miután velük töltöttük a napot –, egy kép feltöltését, egy üzenet kiírását, hogy rögtön „kommentelhessük”, „lájkolhassuk”?! Nem is beszélve az igényességről! Mindenki hozhat létre alkalmazást, amit senki sem moderál /a lehetőség meglenne rá/, ezért a Facebook újabb színhelye a cikizéseknek, „balhék” kialakulásának.

De lássuk, nektek mi a véleményetek a témában. A kérdés mindekihez ugyanaz volt. Mit gondolsz a Facebook-ról?

„Jó csak, nem kéne mindig azon lógni, és nem mindig jó a chat. Meg vigyázni kéne miket írunk ki, ha a tanáraink az ismerőseink.”

Farkas Felícia 9.a & Báder Kinga 9.c

„Gonosz dolog, az embernek lefoglalja egy csomó idejét! Nem akarok Facebookon élni, de csak ott érem el a többieket.”

Balla Nóra 13. e

„Nekem tetszik a Facebook, mert mindenki fent van, és minden eseményről azonnal tudni lehet.”

Kovács Dávid Péter 7.a

/Komment: Ettől közösségi oldal. Szerkesztőség/

„Azért szeretem a Facebook-ot, mert olyan embereket is megismerhetek, akiket egyébként nem, és esetleg külföldön /Franciaország, Belgium/ élnek. Tudom a külföldön élő barátaimmal tartani a kapcsolatot.”

Fónai Anna Réka 9.e

„Minden nap Facebook-ozom, de csak, hogy a többiekkel beszélgethessek. Amit utálok, hogy egy csomó felesleges dolgról kiértesít, például, hogy ki mit írt egy engem ábrázoló képhez, pedig azt a képet nem én készítettem/raktam ki.”

Meszlényi Sára 9.a

„El tudom érni az embereket. Tanulás közben is lehet közösségi életet élni otthonról, az ágyból. (☺laptop)”

Berezvai Szabolcs volt 12. c

/Komment: :b Szerk./

„Furcsa. A korotok béli gyerekek a magánéletüket teszik ki az internetre. Olyan képekbe, videóba botlom, amiket nem szeretnék megnézni. Én nem tennék ki soha ilyeneket, és nem is fogom egyiket sem kommentálni.”

Szvetnyik Krisztina tanárnő

Minden közösségi oldal elsődleges célja a kapcsolatfenntartás, ami jó. Külföldön, vidéken lakó ismerősökkel tartjuk a kapcsolatot. Körlevelekre sincs

már szükség, egy-egy csoport tagjai is tudnak egymásnak üzeni egyetlen kiírással, amit mindenki láthat. Lehető-ség van e-mail küldésre és gyorsabb chat-re. A másodlagos cél a kapcsolat-felvétel, ami szintén rendben van. Új embereket, barátaink volt osztálytársait megismerni szóra-koztató. A harmadik cél éppen ez, a szórakoztatás. Itt kezdődnek a problémák, a már említett alkalmazásokkal. Talán jobban oda kéne figyelniük, mivel bántunk meg, hozunk kellemetlen helyzetbe másokat. Sőt ez velünk is könnyen megtörténhet /például tanárunk kritizálása nyílt fórumon, házik, dolgozatok feltöltése/.

Az első, amit a cikk írásakor ész-revettem, hogy az emberek /leg-alábbis a SZIG diákjai/ nem szerez-tik, ha a véleményükről kérdezik őket. Ez furcsa, hiszen mi más a Facebook, ha nem a vélemények szabad ki-mondásának helyszíne. Talán túlságosan szabad. Még a nevünket sem kell vállalnunk, álnéven is hoz-hatunk létre profilt, ami után bőszen beszólogathatunk mindenkinek, akinek egyébként nem merünk. ☹

Szerintem a Facebook jó vagy rossz mivelta nem egyértelműen igen-nem válasszal eldönthető kérdés, és nem a Facebook-on múlik, hanem rajtunk, használókon, hogy mire használjuk.

Deniz

Ajándékozás kézzel készített vagy vásárolt

Karácsony közeledtével gondoltuk, megkérdezzük Titeket, hogy mi a véle-ményetek az örök kérdésről: Mit gon-doltok a kézzel készített és a vásárolt ajándékok-ról?

„Szerintem a kézzel készített jobb. Én is írni szoktam a többieknek, úgy hogy ők is szerepeljenek a történetben.”

Papp Laura Dorottya
10.e

„Egy kézzel készített rajz, sütemény sok-kal személyesebb, de sok embernek nincs ideje rá.”

Dunai Tamásné tanárnő

„Nem hiszek abban, hogy ha az ajándék kézzel készített, an-nak jobban örülnek. Én sem örül-nék neki, ha elélem lógatnának egy anygalkát, vegyenek inkább csokit, az mindenre megoldás.”

Varga Flóra 10.e

Deniz

Karácsony A világ minden táján

A karácsonyt szerte a világban meg-ünneplik, de minden országban egy kicsit másképp, és talán az egész újság sem lenne elég arra, hogy én az egész világ minden hagyományáról beszámol-jak, ezért úgy döntöttem, kiválogatom a legérdekesebb, legfontosabb hagyomá-nyokat, legkülönösebb szokásokat.

Sok országban nem is a Jézuska, vagy a Mikulás hozza az ajándékokat. Például **Spanyolországban** a háromkirályok hozzák az ajándékokat, akárcsak a ha-gyomány szerint a gyermek Jézusnak. De **Olaszországban** karácsony másnapjának estéjén a seprűnyé-len repülő Strega Buffana nevű csúnya, öreg, mégis jóságos boszorkány ajándékozza meg a gyerekeket. **Oroszor-szágban** hasonló szerepet tölt be Bábuska, akiről úgy tartják, hogy a három kirá-lyokkal együtt indult el az újszülött Jézus meglátogató-sára, de azóta sem találta meg a kisdedet, s évről évre karácsonykor bezörget a házakba, hátha ráel a gyer-mekre, ha pedig mégsem, mindig hagy egy kis ajándékot a házakban, ahova be-zörgetett.

Lengyelország karácsonyi ajándé-kokat a Gwiazdor (vagyis a csillagem-ber) hozza. Az ünnepi vacsora csak akkor veheti kezdetét, ha a gyerekek felfedezik az első csillagot az égen. Ha-gyományos étel az Oplatek, ami nem más, mint a Szent családot ábrázoló ostya, melyet körbeadnak és minden

családtag letör belőle egy darabot.

Norvégiában a karácsonyfát együtt díszíti fel a család, közben énekel-nek, tréfálkoznak. A Mikulás (norvégul Julenisse), aki a hagyományos piros kabát helyett térdnadrágot, kézzel kötött harisnyát, norvégmintás pulóvert és házi szövésű kabátot visel, kötött zoknikba, vagy a közösen feldíszített fa alá helyezi az ajándékokat. A gyerekek szenteste egy tál zabkását helyeznek el a padláson, mert a hagyomány sze-rint a tomténak nevezett szakállas koboldok ilyenkor előbújnak rej-tekükből, és apró csínytevésekkel bosszantják a ház lakóit, ám ha csillapítani tudják az éhségü-ket, és máris barátságosab-bak lesznek az emberek-vel.

Ausztráliában a ka-rácsony nyárra esik, a hagyományok mégis legin-kább az európaiakra emlé-keztetnek. Ők is karácsonyfát állítanak (ami rendszerint műfenyő, de előfordulnak felfújható karácsonyfák is), s a bevásárló központokat, házakat, utcákat hasonlóan díszítik fel, mint mi. Az erre az időszakra jellemző kánikula miatt gyakran előfordul, hogy a család a strandon fogyasztja el a karácsonyi ebédet. A vacsora, melynek szerves részét képi a hideg sonka és a jégghi-deg sör, szintén szabadtéri, piknikszerű program, de mégis ünnepibb hangulatú, mint a strand gyorsbüféje.

Érdekességek a Karácsonyról

A magyar karácsony szó szláv eredetű, melynek őse a korcsun szó, mely átlépőt jelent. Ez a jelentés naptári eredetű, az újév közeledtére utalhat. Az angol Christmas szó Krisztus nevét őrzi, míg az orosz koljada vagy lengyel kolenda karácsonyi éneket jelent. A latin Natalis (születés) szóból ered a francia noel, az olasz natale, a spanyol navidad és a walesi nadolig szavak mindegyike, a német Weihnacht és a holland kertsmissie pedig szent éjjeli misét jelent.

Mióta szokás karácsonyfát állítani?

A fenyő mindig is mágikus jelképnek számított, mivel örökzöld növény. A keresztény monda szerint ez Krisztus áldásának köszönhető, ugyanis amikor ellenségei elől menekült, egy fenyőre mászott, a sűrű ágak pedig elrejtették és megmentették. A karácsonyfa-állítás eredetileg a Jézuséhoz hasonló fiatal élet feláldozását jelképezte. Egyesek szerint az első karácsonyfát Luther Márton állította, azonban a szokás Skandináviából ered, és csak a 17. században jutott Németországba, ahonnan később Európa többi részére is elterjedt. Magyarország első karácsonyfáját valószínűleg Brunsvik Teréz állította Aszódon, 1824-ben. A magyar nyelvben egyébként eredetileg a földesúrnak adózott tüzelőt nevezték karácsonyfának.

Milyen csak Magyarországon jellemző szokások vannak?

Híres szokás a Lucázás, mely elsősorban termékenységvarázsláshoz és rontásűzéshez kapcsolódott. Luca-napon (december 13-án) a nők nem dolgozhattak, ehelyett búzázt ültettek, amit a kemence közelében csíráztattak. Ha karácsonyig szépen kicsírázott, a következő évben jó termésre számítottak. A Luca-naptárral az időjárást is megjósolhatták, így Luca első napján olyan idő volt, mint januárban, az azt követő napon, mint februárban és így tovább, persze a téli időjáráshoz viszonyítva. A kotyolás hajnalban kezdődött, a fiúgyermekek házról házra jártak, és jókívánásokat mondtak, énekeltek, szavaltak, cserébe megvendégelték őket.

A Luca székét is ezen a napon kezdték készíteni. Kilencféle fából készült: kökényből, boróka-, javor-, körte-, som-, jegenyefenyő-, akác-, cser- és rózsafából. Szögek helyett kizárólag bükkfából faragott ékek tartották össze. Aki kíváncsi volt, ki a falu boszorkánya, annak a 26-ai éjjeli mise előtt a keresztúton rá kellett állnia, innen jól láthatták, ki visel szarvakat, ugyanis a néphit szerint ez volt a boszorkányok karácsonyi viselete. Aki meglátta, annak maga mögött mákot szórva haza kellett futnia, elégetnie a Luca székét, és tudását is muszáj volt titokban tartania a saját biztonsága érdekében. A boszorkányok ellen foghagymával, szenteltvízzel és keresztel volt szokás védekezni.

Anna

Vian: Mindenkit megnyúzunk Budapesti Kamaraszínház

Az október 29-ét több szempontból is nagyon vártam. Egyrészt az aznapi deákavató miatt, másrészt elkezdődött az őszi szünet, és este megnéztük a Kamaraszínházban Vian: Mindenkit megnyúzunk című darabját. A „hazafiatlan félkatonai bohózat” műfaji megjelölés rögtön felkeltette az érdeklődésemet, és - mivel Vian regényeivel elég jó barátok vagyunk- bennem egy elképzelés, hogy valójában mire is számítsak. Nem csalódtam.

A történet 1944. június 6-án játszódik Normandiában, vagyis azon a bizonyos napon, amely megfordította a világháború menetét. A darab a normandiai sintér apa házának egyetlen helyiségében játszódik, a berendezési tárgyak közt a színpad jobb oldalát egy négy lábánál fellógatott kibebezésre váró lótetem uralja. Szakadt alacsony pamlag, rugója-vesztett szék, be-beomló ajtó, romos mennyezet, egy állattranszírozó asztal stb., ami első pillanatra zsúfoltnak tűnik, de később kiderül, mindennek megvan a maga jelentősége.

A történet önmagában nem túl bonyolult. A partraszállás napjaiban a háborúval és egyáltalán a külvilággal nem törődő apa férjhez akarja adni lányát a házukban immár negyedik éve ott élő, és a lánnyal háló német katonához.

Mindez persze a legalkalmatlanabb pillanatban történik, hiszen légi támadás, robbanások, nyomulók, menekülők, és a házon is átvonuló német, amerikai katonák vannak mindenütt.

Ez azonban sem az apát, sem a családot nem érdekli különösebben, dacolva hábo-

rúval, bombázással, próbálják élni a mindennapos, megszokott életüket.

„Az agyamra mennek a partraszállással”- fakad ki az apa és tovább boncolja az elhullott lovakat.

A fiatalok amúgy valószínűleg szeretik egymást – ez azonban a darabban majdnem mindegy – de tekintettel a történelmi időkre, a házasság mindenféle akadályba ütközik.

Ezek leküzdése a cselekmény, ami rendkívül fordulatos, tele van ötlettel, szellemes nyelvi poénokkal (de ezt Viannál talán már megszoktuk), illetőleg különböző zenei betétekkel való variálással - a Marseillaise mint ellenállási dúdolás (ami rendkívül jó ürügy az alkoholfogyasztásra), a rádióból megszólaló Egmont nyitány, vagy a halkán eldúdt Pfaf-sláger.

Nagyon jó az abszurd beillesztése történetbe: például, hogy a család valamennyi nőtagját, az anyát és a két lányt Marie-nak

hívják, s e tény nem feltétlenül előnyös voltára időnként rá is csodálkoznak, vagy amikor szóba kerül a tehenek kivasalásának és helykimelés céljából történő ösz-

szejogtatásának igazán kézenfekvő ötlete, senki nem csodálkozik, hiszen ezek teljes mértékben méltóak a Viantól megszokott abszurdhoz.

Azzal az elmélettel ellentétben, hogy Vian gúnyt űzött a D-Day-ből, a történet-

ből egyértelműen látható a háború tomboló esztelenségének pontos rajza.

Nagyon ajánlom mindenkinek a darabot, annak, aki ismeri és szereti Viant, aki pedig nem, annak itt az ideje, hogy megismerje.

Anna

Trapiti

A könyv írója Darvasi László – írói álnevein Szív Ernő és Eric Mousambani – Törökszentmiklóson született 1962-ben. Író, költő, újságíró, szerkesztő, az Élet és Irodalom munkatársa, József Attila-díjas. Ő a pici Trapiti (és sok más gyermek és felnőtt regény) megalkotója.

Ez a történet mese. Olyan helyszínekkel, melyeknek csak a nevük kitalált. Olyanok, mint egy hétköznapi város, csak most egy mesében olvasunk róluk. Szereplői is épp olyanok, mint mi: éppúgy szerelmesek, veszekednek; butuskák vagy okosak; felnőttek és gyerekek; dolgoznak és tanulnak; fára másznak és esetleg nem hajlandók lejönni.

A fő helyszín Kavicsvár, a régen élt bizurr-mizurrok városa, ebből a korból kerül a király, a királyné és pici csemetéjük a Mindent Felejtő Mesébe, ahol még öregedni is elfelejtenek, és napjainkban kerülnek ki onnan. A család szétszakad, és nem találják egymást. Trapiti Kavicsvárba téved, ahol mindenki szereti, de szomorú, mert nem emlékszik semmire. Támaszul ott van neki Bánatos Olivér, a festő.

Egy városban mindenki nyüzsög, meg-

van a maga dolga, feladata. Trapiti lelkesen „tarpitizik” mindenkivel, akinek ideje szakad rá. (Hogy mi a tarpitizés? Olvasd el a könyvet és megtudod!) A polgármester, Ühüm bácsi a legokosabb. Majdnem ennyire okos Kázmér úr, elmaradhatatlan cetlijeivel. Ezeket kérdések találhatók, a hátoldalon pedig a válaszok. Például: Mit teszünk, ha boldognak látjuk a szomszédunkat? Válasz: Hát együtt örülünk vele! Pepe Géza és Pepe Pista felelősek a rend-

megőrzéséért, Hektor Viktor pedig a város tűzoltó parancsnoka. Babéros Néró a város költője. Kavicsváron lakik még Holle mama, aki a méltán világhíres tökfőzeléket készíti. „Tudniillik a tökfőzeléktől okosak leszünk, a spenóttól erősek, a karalábétól pedig bátrak.” Különleges képességük, hogy különböznek egymástól (néha „kicsit” furcsák, de természetesen egy mesében senki sem gúnyol ki senkit, mindenki szereti a másikat). Persze a boszorkány tud varázsolni, ki hallott már varázsolni nem tudó boszorkányról? Vagy varázs fakanálról, ami nem varázsol? Vagy titkosügynök széncinkéről, mely nem tud beszélni? Ezek elképzelhetetlenek! Dregdalon Billi, az említett széncin-

ke Boleszláv főfelügyelőé Főfő városból. Magánnyomozást folytat egy csoport szökevény után, akik megszöktek a Nagyony Szigorúan Őrzött Területről (másik néven Mindent Felejtő Mese). Igen, Trapitiék után kutat. De kinek a megbízásából? Ő Kukta Gerozán, a Főfőváros főtanácsosa, aki szeretné uralma alá vonni Kavicsvárt is. Ehhez visszaszerzi ükapja, a trónbitorló Szakács király varázs fakanalát. Mint sok más mesében van bajkeverő is, akit sikerül jó útra téríteni. Az egyik Farkas Béla a Piroska és a farkasból, aki nem szeretné többé megenni a vanília ízű nagymamát, a másik Vén Nyanya Csúfság a valaha élt leggonoszabb boszorkány, akinek felébredt a lelkiismerete.

A megoldást természetesen nem áru- lom el, akkor nem lenne értelme az ajánlónak.

A mesének evvel a könyvvel nincs vége. „Hallottam egy furcsa figuráról, akinek az volt a neve, hogy Ramszesz Vogul. Ez az ember nem szerette, ha valami van a fején. Nem tűrte a kalapot, a sapkát, de még a haját se. Naponta borotválta a kobakját kétszer vagy háromszor. Ramszesz Vogul egyszer elment az orvoshoz, és azt kérdezte tőle, hogy nem tudná-e áttenni a füleit máshová, mire az orvos elgondolkodott, és azt mondta...” Mit mondott az orvos és mi lett végül Ramszesz Vogul füleivel? Ezt már csak a következő részből tudhatjuk meg.

Deniz

P.S.: I love you

Ez egy gyönyörű romantikus vígjáték Richard LaGravenese rendezésével. Ezt a történetet eredetileg Cecelia Ahern írta meg könyvben, később a nagy siker miatt filmben is megrendezték. Érdemes megnézni ezt a fantasztikus filmet, ugyanis nagyon jó a sztorija, a rendezése és a szereplői csakhogy párat említsek: Hilary Swank (Holly), Gerald Butler (Gerry Kenedy) és Holly legjobb barátjánője: Denis akit nem más játszik, mint Lisa Kudrow.

A történet középpontjában Holly áll, aki boldog házasságban él férjével, Gerryvel. Amikor azonban férje betegségben meghal, teljesen összeomlik. Kirúgítja magát a munkahelyéről, nem

mozdul ki a házból, nem beszél a barátjaival. Ez egészen addig megy így, amíg a 30. születésnapjára egy csomagot kap a postán. A csomagban egy tortát és egy üzenetet talál Gerrytól, melyben utasításokat ad a lánynak, hogy mozduljon végre ki a házból. Mindig újabb és újabb levél érkezik, újabb és újabb kalandra buzdítva a lányt.

De vajon elegendő-e ezek a levelek ahhoz, hogy újra élni kezdjen? Vajon hogyan jutnak el hozzá a levelek? Ezekre csak akkor kapod meg a választ, ha megnézed (vagy persze, ha megkérdezel valakit, aki látta, de az úgy már nem az igazi...)

Egyetemi index – valami, ami minden tanulót megrémít, hisz a vizsgák légkörét hozza magával. Azonban ez az index korántsem erről szól – inkább arról, hogy töltheted az idődet egy egyetemen/főiskolán, akár a tanulás mellett is, melyek lesznek a kedvenc (leggyűlöltebb) tárgyaid, és egyáltalán: melyik iskolát válaszd? Ezt próbáljuk bemutatni mint istvános öregdiákok, hogy megkönnyítsük pályaválasztásotokat, és hogy képet kapjatok az egyetemi élet rejtelméről. Ha kérdések merülne fel az egyetemekkel vagy a felvétellel kapcsolatban, írjatok a szoivalmas@gmail.com címre!

A zsúfolt decemberi szám miatt most csak egy, de talán az egyik legnehezebb egyetemet, a SOTE-t mutatjuk be Jánosa Cintia tavaly végzett 12.c-s segítségével.

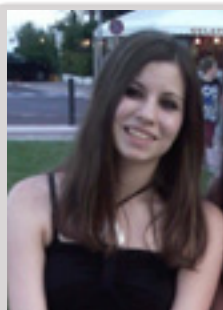
SOTE

Miért pont ide jelentkezél?

Tizedik osztály elején jöttem rá, hogy ez a pálya érdekel, amikor biológiából az emberi szervezetet kezdtük el tanulni. Emellett az egyik legszebb hivatásnak tartom az orvosi pályát. Sosem gondoltam rá, hogy máshova jelentkezem, most az egyetem pedig megerősített abban, hogy tényleg ezt szeretném csinálni.

Mit is takar konkrétan ez a szak?

A 12 félév elvégzése után általános orvosi diplomát kapunk, ezután kezdhünk el szakosodni, illetve lehetnek kutatói vagy egyetemi oktatói ambícióink is. Az általános orvosi képzésbe minden terület beletartozik, utolsó évben például a belgyógyászat, sebészet, gyermekgyógyászat, szülészet-nőgyógyászat, ideggyógyászat, elmeorvosászat (gyakorlati) oktatása is folyik az egyetem klinikáin.

Cinti, SOTE-ÁOK általános orvos

Első tapasztalataid? Erre számítottál?

Igen, sőt felül is múlta a számításaimat, eddig nagyon tetszik mind az egyetemi élet, mind maga az egyetem, színvonalas és jól felszerelt minden. Ezen felül a társaság is nagyon jó, imádom a csoportomat. A tanulás tekintetében sem kellett - sajnos - csalódnom, tényleg igaz, hogy itt minden tárgyra rengeteget kell készülni és lehetetlen rendszeres tanulás nélkül végigcsinálni.

Legkülönlegesebb tantárgyad?

Természetesen az anatómia. Bár ez a legtöbb időt, tanulást igénylő tárgy, mégis csodálatos megismerni az emberi test legkisebb részleteit is - latinul. A gyakorlatokat bonctermekekben töltjük preparátumok társaságában, gumikesztyűvel, szikével és csipesszel felszerelve. E tantárgyon belül ezenkívül fejlődéstant, sejt- és szövettant is tanulunk.

Mire kellett koncentrálnod az Istvánban, hogy bekerülj ide?

A kötelező felvételi tárgyak közt szerepel a biológia, és e mellé kémia vagy a fizika, a három tárgy egyikéből emelt szintű érettségit kell tenni. Én biológia és kémia fakultációra jártam, biológiából emelt szintet tettem, már úgy gondolom, érdemesebb lett volna a kémiát választani, mivel a gimnáziumi biológiaanyagnál sokkal magasabb szinten kezdjük el a tanulást. A nyelvtanulás is fontos volt, hiszen a diplomához 2 nyelvvizsga szükséges, és egyszerűbb megszerezni azokat a gimnázium alatt.

Milyen iskolán kívüli lehetőségek közül válogathatsz a szabadidőben?

Szabadidőből az orvosin nem sok van, eléggé leköt mindenkit a tanulás, általában könyvtárba vagy az Anatómiai Múzeumba járunk. De persze van lehetőség a kikapcsolódásra is, a felsőbb éves instruktorok nagyon sok programot szerveznek nekünk: többször voltunk a csoportommal kétnapos kirándulásokon illetve más rendezvényeken (Gólyahajó, Ökösütés..).

Mik a további terveid?

Mindenekelőtt teljesíteni az első félévet :) Az évek során pedig meg szeretném tanulni magasabb szinten a spanyol nyelvet, majd az egyetemen a spanyol szaknyelvet is, hogy majd a jövőben tanulhassak vagy dolgozhassak Spanyolországban.

Köszönjük az interjút!

Dóri & Szabi

Aranyköpések

- Az nem jó megoldás, ha egész órán nem jegyzetelsz és úgy nézel csillogó szemekkel, mint az etetőre fagyott cinke.

- Akkor most orvosi vizsgálat...Ennek sosincs vége, így a Barátok közt-höz tudnám hasonlítani...

Kósa Zsolt tanár úr

Paksi horgászkaland

Szeptember elején apával és munkatársaimmal Pakson voltunk horgászni a Paksi Atomerőmű Horgász Egyesület vizeiben. Mielőtt arra gondoltunk: Nem, nincsenek két (vagy esetleg több) fejú, farkú, vagy egyéb módon mutálódott halak. A tórendszer közvetlenül az erőmű mellett van. A területhez tartozik egy büfé, ahol a napijegy is kiváltható, illetve egy vendégház, amiben két éjszakát töltöttünk. Csak ajánlani tudom mindenkinek. Két kétágyas és egy háromágyas szoba van, konyha, fürdőszoba, klíma, fűtés. Nem elhanyagolt, klassz szállás, még TV is található a konyhában, igaz az adás pocskék volt, de ez minket nem zavart, hiszen horgászni mentünk, nem punnyadni a szobában.

55 hektáron lehet horgászni a 7 tóból álló vízterületen, 22 hektár halneveldének van fenntartva (3 tó). Évente többször is van telepítés, ez biztosítja az eredményes pecázást. Még télen is lehet itt horgászni, akinek kedve van, hiszen egyes helyeken engednek az atomerőmű hűtővizéből a tavakba (a többi a Dunába folyik). A nagyobb hőmérsékletű víz miatt télen a halak is aktívabbak, mint máshol.

Már harmadszor voltunk itt. Először csak 1 kis ponty került horogra, másodsor egy méreten aluli balint fogtam, megjegyzem fenekezővel, pedig ragadozó hal. Idén szerencsénk volt, ha jól tudom egy-két héttel érkezésünk előtt volt haltelepítés. Öt pontyot fogtunk aznap. Az első egy kisebb, 30 centi körüli 1-1,5 kilós darab volt. Ezt követően apa fogott egy ~50-55cm-es 3-3,5 kilós példányt - ez élete nagy fogása. Ezután volt még három 2-2,5 kg-s hal. Ebből egyet elengedtünk, mert 1 napijeggyel 1 fajta nemes halból 2 darab vihető el (értelem szerűen 2

napijeggyel 4). Mások is sikerrel jártak, szinte mindenkinek meglett a 2 ponty.

A ház előtt található egy nagy terasz műanyag asztalokkal és székekkel, itt lehet kávézni stb... Van fedett halpucoló, melynél két-három ember kényelmesen elfér + bográcsoláshoz alkalmas tűzrakó hely is.

Az épület előtt nagy parkoló várja a vendégeket.

Komolyan veszik az atomerőmű őrzését, innen 20-30 méterre már a kerítés van, melynek a teteje elektromos, közvetlen után pedig vastag homoksáv látható, melyen könnyen kiszűrni a lábnyomokat, e mellett pedig egy betonút, ahol rendszeresen jár-őröznek.

Halászléfőzésre idén sem került sor. Előző két alkalommal a hal mennyisége miatt. Most más volt az ok: Többen szerettek volna halászlévet főzni, viszont ezt a rossz idő megakadályozta. Első este a híres dunakömlődi halászcárdában vacsoráztunk. Csak ajánlani tudom, mindenkinek meg volt elégedve az étellel (halászlé, filézett-rántott süllő, rántott sajt, palacsinta).

Másnap elmentünk Szekszárdra. Nagyon szép a központja. Fél óra sétálgatás után a Főispán étteremben álltunk meg. Sokkal hangulatosabb hely, mint a halászcárda, egy pinchehelységben van kialakítva, borral kapcsolatos történelmi tárgyakat nézhetünk, illetve szőlőművelésről szóló szövegeket is olvashatunk a falakon. Rajtunk kívül senki nem volt bent - véget ért a szezon. Az étel itt is nagyszerű volt, érdemes betérni, ha erre jártok!

Zoli

50 év múlva élő gyerek naplója

Kedves Naplóm! 2157.04.23

Ma volt az osztálykirándulás, nem találod ki hol... a Marson! Már több mint egy éve nem voltam ott, keresztanyu öröme - de most nem fog megúsni! Megismerkedtünk egy ottani osztállyal, és együtt elmentünk a Globtöri múzeumba. A cél az volt, hogy barátkozzunk egymással. Amióta az emberek 3 csoportra oszlottak - Lilypadlakók, Marslakók és Atlantisziak - azóta egyre kevesebbet találkoznak egymással, sőt, ha egy Marslakó például át akar települni egy Lilypadba, akkor az ottaniak, hogy is fogalmazzak... nem fogják elhalmozni vendégszeretettel. De persze a különböző Lilypadok között is ellentétek feszülnek, de kezdünk mindent a legelejéről.

2012-ben Hollandia gátjai nem bírták tovább; Hollandiát elöntötte a tenger. 2016-ban egy óriási cunami rázta meg Óceániát; a szigetek 45%-a megsemmisült. És ez még csak a kezdet volt! Az emberek ezek után már kezdtek komolyan venni a globális felmelegedést, de sajnos már késő volt. Visszafordítani nem lehetett, csak lassítani. A vezetők nem akartak pánikot, ezért nem mondták meg az igazat; hogy a Földet valószínűleg 2050-re elönti a tenger. Helyette Vincent Callebaut, belga építész tervei alapján elkezdtek megépíteni a Lilypadokat, az óriási, 50 000 férőhelyes úszó városokat. 2050-re 12 darabot sikerült elkészíteni. 600 000 ember élte túl az egész Földet megsemmisítő özönvizet. A túlélők a vezetők, a családjaik, a barátaik és néhány szerencsés civil voltak.

Ezután nem álltak le az építkezéssel, mert remélték, hogy vannak még túlélők. De aggódtak, hogy mi van, ha valamilyen oknál fogva tönkremennek a lilypadok? Ezért el-

kezdtek kísérletezni, és 2076-ra létrejött az első önálló víz alatti város, és utána egyre több követte. Az emberek már nem félték annyira a tengertől, szinte meghódították! Viszont az égbolt, a világűr még mindig 'lakatlanul' állt. Az emberek elkezdtek újra aggódni. Mi van, ha vége a Földnek? Mi lesz, ha ennek az egésznek vége? Nincsenek többé emberek, állatok, rovarok, növények? Nincs többé élet? 2098-ban vizet találtak a Marson. Ez mindent megváltoztatott! A Mars potenciális élőhelyé vált. 20 év alatt sikerült lakhatóvá tenni a Marsot, így 2128-ban odaköltözhetett az első család, akiket csaknem 10 000 ember követett!

A problémákat az okozza, hogy mivel az embereknek nem maradt meg a gyökereik, hogy kik ők, milyen nemzetiségűek, ezért lakóhely alapján azonosítják be önmagukat, és egymást. Viszont a régi gondok nem múltak el. Az anyagi helyzettel, származással kapcsolatos problémákat felváltotta a lakóhely szerinti megkülönböztetés. Mindenki büszke a lakóhelyére, főleg a lilypadosok, és mindenki azt hiszi, hogy az övé a legjobb. Ráadásul a Lilypadok között állandó verseny folyik, hogy ki legyen a főváros, ilyen körülmények között nem mindig nagy a rokonszenv... Ezért van szükség az ilyenfajta kirándulásokra!

Dodó 27

Megasztár 5

Bombaként robbant a hír, miszerint lesz Megasztár5. Május 1-től válogató-sokkal keltette életre legendás tehetségkutatóját a TV2. Hétről-hétre számon követhettük a jelentkezők szárnyalását, valamint bukkását. Volt, aki nem pont jól sikerült produkciójával úgymond híresége nőtte ki magát, hiszen például ki ne hallott volna Szarka Lászlóról, Mr. Bikicsunájról? Tévében való szereplése után néhány nap alatt produkciójának videója már a YouTube-on is fent volt, s ami talán a legmegdöbbentőbb, hogy Szarka László sikeres koncerteket ad az ország különböző pontjain.

Szeptember 25-én a TV2 a bejáratot, de kétségkívül feltuningolt Megasztár szériát indított el, bízva a korábbi sikerekben. „Hangrobbanással”

startolt az élő Megasztár. A négy eddigi győztes (Tóth Vera, Molnár Ferenc Caramel, Rúzsa Magdi és Király Viktor) előadása, a vado-natúj Csillagdal adta meg a kezdő-lökést az idei tehetségkutatónak. 24 kiváló énekes közül 13 jutott tovább.

A Mega-műsorvezetők, Liptai Claudia és Till Attila már összeszokott párost alkot, hiszen több közös műsorban szerepeltek együtt (Big Brother, Mr. és Mrs.). Ennek ellenére a Megasztár 5 színpadán nem mindig találják meg az egyensúlyt. Claudia a média által sugallt elvárásoknak is próbál megfelelni, szópárbajai elmaradhatatlanok Friderikusz Sándorral. Tilla magabiztosabbnak tűnik.

Az egyéniségek terén nem szenved hiányt. A sok tehetséges versenyző közül mégis van néhány, akiket kitüntetett figyelem kísér. Tolvaj Renáta és Kállay Saunders András kapcsolatáról a kezdetektől szállnak a pletykák. Eleinte még bőszen tagadták, hogy bármi közük is lenne egymáshoz a barátságon kívül, később viszont bevallották, hogy ez kicsit sem igaz. „Még mi sem tudjuk igazán, hogy mi van közöttünk, időnk is alig van egymásra. Egyelőre mindket-

ten a versenyre koncentrálunk, de ha vége van, bármi lehet közöttünk, akár komoly kapcsolat is. Beleszerettem Saunders barna szemébe” – nyilatkozta Reni. Olyan pletykák is keringtek miszerint szakított nem létező barátjával.

„Igen, szinte csak aludni van időnk. De Reni a legfontosabb ember most az életemben” - vallotta be a Megasztár 5 szívtipró énekes.

Friderikusz Sándor mondta az utóbbi döntők egyikében, hogy milyen jó koncerthangulat van a stúdióban. Ebben teljesen igaza van, a Mega-jelöltek éneklése alatt élő zenekar játszik, így sokkal „elevenebb” a hatás. A reklámok és a nyeremények felsorolása rontanak a show hangulatából, mivel a csatorna csak az időt húzza.

A Mega-zsúri egyetlen női tagja, rendező, színésznő, a Vígszínház igazgatója. Eszenyi Enikő valóságos ikonná nőtte ki magát, s ami tagadhatatlan, hogy a műsorban ő viseli a legextrémebb ruhákat. Konsánszky Dóra divattervező szerint Enikőnek törékeny alkata van, elveszne

a többiek között, ha egyszerű lenne az öltözete. Van mikor a zsűritagnak különleges kérései vannak, maga hozza a kiegészítőit. Általában három órával az előadás előtt érkezik a stúdióba.

Mester Tamás Énekes, dalszerző, zenei pályafutását a Step együttesben kezdte. Díjazza, ha angolul énekelnek a versenyzők és ez megosztja a zsűrit. Keményen megmondja a véleményét, akadt, hogy beszólt a nézőknek, mikor az általa kedvelt versenyzők kerültek kieső helyre.

„A Megasztárban az a legjobb, hogy közösséget formál a résztvevőkből és közösséget formál a nézőkből!” – ez a véleménye Friderikusz Sándornak. Világéletében a tehetséget tartotta a leg többre. A Megasztárban talán a legszigorúbb zsűritag.

A magyar könnyűzene legendás alakja Presser Gábor az első három széria után, ismét zsűritag. Számára a legerősebb kötődés a műsorhoz, hogy a nulladik pillanattól ott volt. Szerinte ahhoz, hogy valaki Megasztárrá váljon, a tehetség mellé jó pár dolognak még társulnia kell.

Viki

X-faktor

A brit tehetségkutató műsor végre Magyarországra látogatott!!!

Több világsztárt felfedeztek a show műsornak köszönhetően, például Leona Lewist, Alexandra Burke-t. Szombatonként a magyar közönség is követheti a kiválasztottak fejlődését.

Az előválogatók során 24-re majd 12-re csökkentették a tehetségek számát a mentorok. Ezután hetente egy versenyző kiesik. A műsorban miután mindenki elénekelt a választott dalát, egyenként értékeli a zsűri a teljesítményüket, majd a végén a nézők szavazatai alapján a két legkevesebb szavazatot kapott énekesnek párbajoznia kell. Mindketten elénekelnek egy-egy dalt és a mentorok szavaznak, hogy kik esnek ki. Ha egyenlő az állás, akkor a nézők szavazatszáma dönt, amely egy borítékban van elrejtve.

A versenyzők egy adott téma szerint választanak dalt, ami tükrözi zenei ízlésüket. Ruháik is saját stílusukat mutatják: pl. Takács Nicolasnak már védje-

gyévé vált, hogy mindig sapkában jelenik meg. Janicsák Veca elegáns és egyben szexi ruhái lenyűgözik a zsűrit.

A műsorvezető Ördög Nóra rövid hajával megosztotta a nézők véleményét. Kifinomult ízlését Náray Tamás segíti kiteljesedni. Magas sarkú cipők helyett tökéletesen viseli a különböző csizmákat, sarukat. Sebestyén Balázs, a másik műsorvezető fölül inget, alul pedig farmer visel különböző színekben.

A műsor négy zsűrije személyenként 3 versenyzőt mentorál hangképzésüket és stílusukat alakítva. Geszti Péter a lányok mentora. Szűkszavú, de lényegretörő, hasonlataival könnyebbé teszi a véleménye értelmezését. Keresztes Ildikó a fiúk mentora. Határozott és szókimondó, ezért sokan nem értik kritikáját. Sajátjait mindig dicséri. Malek Miklós a csoportok mentora. Értékelése felkészít a sztáréletre, olyan tippeket ad, amellyel befutott csillagokat szokott ellátni. Nagy Feró a 25 év feletti mentora. Csípős megjegyzései sokszor megnevették a közönséget. A mentorok megjelenéséről Náray Tamás stylist gondoskodik.

Eszti

Szalagavató
2010. november 27.

Képek: Osztrovsky Zsolt

